

GALOP door de STORM

EVELIEN VAN DORT

GALOP door de STORM

EVELIEN VAN DORT

KokBoekencentrum Uitgevers – Utrecht

Inhoud

1. Finn en Fulco	7
2. Op de manege	14
3. Hoezo eigenwijs?	21
4. Contact met Vic	30
5. Surprise	39
6. Snow	48
7. Fatbike	55
8. Niet naar Polen	61
9. Een tour van meester Klaas	68
10. Endurance	75
11. Foute boel	83
12. Kibbeling	89
13. Iets neppigs	98
14. Een zwarte BMW	106

15. At your service	113
16. Echt niet oké.	118
17. Vic is er	128
18. Veilig gebied	135
19. Superkruto	141
20. Topdag	146
21. Donder en bliksem	154
22. Windkracht 8	163
23. Voor altijd	170

1. Finn en Fulco

Vics stoel staat tegen haar tafel geschoven. Komt ze nog terug in groep acht? Die vraag zit vast in mijn hoofd. Vic is bij haar vader en moeder in Oekraïne. Natuurlijk gaat het niet om mij. Ik ben superblij voor haar dat ze weer bij haar ouders is. Haar vader had ze twee jaar niet gezien! Die oorlog daar is echt vreselijk en hij duurt al zo lang.

Ik voel een koude rilling langs mijn rug. Ik ben bang voor oorlog, voor drones en zo. En ik mis Vic, heel erg. Als ik dat optel, ben ik meer dan dubbel zo bang, vooral om Vic, dat haar iets overkomt.

‘Finn.’ Het is de stem van meester Klaas. ‘Blijf je zo nog even?’

Ik knik ja, maar ik denk heel hard: nee! Ik heb echt geen zin om nog een minuut langer op school te blijven. De klok links boven het digibord wijst halfdrie aan, nog een kwartier. De tijd gaat al zo traag op het einde van de schooldag in dit hete lokaal.

Ik heet dus Finn, ben twaalf jaar, en woon met mijn ouders en Frieda, mijn zus, in Zeeland, vlak bij de zee. Toen we net uit Polen kwamen, dacht ik dat Zeeland een ander land was dan Nederland. Dat is alweer twee jaar geleden. Nu kan ik zelfs al een paar woorden Zeeuws praten.

Mijn ouders werken hier, Frieda zit op de middelbare school in Middelburg en ik ga daar na de zomervakantie ook heen. En Vic? Wat zal ik over haar vertellen?

De zoemer gaat.

‘Tot morgen.’ Tim, die naast me zit, staat op en schuift zijn stoel aan. Hij kijkt me vragend aan en beweegt even met zijn hoofd richting meester.

Ik trek mijn schouders op. ‘Geen idee.’

‘Succes.’ Tim geeft me een high five.

Meester Klaas staat bij de deur en geeft iedereen een hand.

‘Fijne middag,’ hoor ik hem vijftientig keer zeggen.

‘Glaasje water!’ Meester zet twee gevulde glazen op mijn tafel en schuift zijn stoel erbij.

‘Hoe gaat het?’ vraagt hij.

‘Goed,’ antwoord ik. ‘Met Vic gaat het goed, ze appt me vaak. En haar moeder belt mijn moeder regelmatig.’ Ik drink snel mijn glas leeg en wil opstaan.

‘Ik vroeg eigenlijk hoe het met jou is,’ zegt meester glimlachend. ‘Ik begrijp dat je vaak aan Vic denkt. Ze heeft tenslotte drie maanden bij jullie gewoond, toen haar moeder in Oekraïne moest werken. Je zult haar vast missen.’

Ik knik en staar naar haar lege stoel. Ik mis haar opeens heel erg, zo erg dat het pijn doet vanbinnen en ik iets hards voel in mijn keel. Ik probeer dat harde ding weg te slikken. Ik zeg niet dat ik haar mis, want dan duurt het gesprek vast nog langer.

Het is even stil.

‘Wil je me even helpen?’ vraagt meester. ‘We maken vier vierkanten van de tafels.’

Ik help hem de tafels te verplaatsen. Meester duwt het tafeltje van Vic snel naar de zijkant van het

lokaal. Nu staat haar tafel apart tegen de muur, net of Vic niet bestaat, nooit meer terugkomt...

‘Beter zo?’ vraagt meester semi-opgewekt.

‘Nee!’ Ik schuif haar tafel bij mijn vierkant en ga op de rand zitten. Wat denkt meester wel? Haar tafel mag niet weg!

‘Sorry, Finn,’ zegt meester. ‘Ik bedoel niet dat Vic niet meer welkom is. Ik maak me een beetje zorgen om je. Ik zie je steeds naar die lege plek kijken... Wat maakt je zo stil en een beetje op jezelf de laatste tijd?’ Met meester Klaas is niets mis. Toch heb ik geen zin om hem van alles te vertellen. Hij kan mijn problemen toch niet oplossen. En al zou ik het willen, dan nog weet ik niet waar ik zou moeten beginnen. Wel duizend gedachten stuiteren door mijn hoofd. Het is alles bij elkaar... Niet alleen Vic, ook het paard Fulco, en vooral *tata*. Tata is ‘vader’ in het Pools en *matka* is ‘moeder’. Die blijf ik zo noemen, ook al wonen we in Nederland en praten we thuis vaak Nederlands. Drie maanden was tata in Polen om het huis van zijn zus te verbouwen. Sinds hij terug is, is alles... anders. Tata moet erg wennen, zei matka laatst. Dat zal wel, maar ik weet heus wel dat er meer aan de hand is.

Tata zit vaak in zijn eentje voor de tv; dat deed hij eerder nooit. Hij was anders altijd bezig in huis of hij hielp andere mensen met iets repareren. Tata repareert houten meubels, vervangt kapotte ruiten, metselt muren en installeert keukens. Hij is een allesdoener. Op de bank zitten is niets voor hem.

Matka heeft hem een lijst met klussen in ons huis gegeven. De voordeur klemt, de bel doet het niet en het raam in mijn kamer lekt. Tata is er nog niet aan begonnen. En nog iets: sinds tata terug is, praten mijn ouders op een andere toon met elkaar, ze zeggen andere woorden, ze kijken anders en soms valt hun gesprek stil, net als ik binnenkom. Er is iets niet goed, weet ik. En Frieda? Mijn zus is drukker dan ooit, met school, met helpen op de manege en met werken in de supermarkt. Even haar kamer binnenlopen om bij te praten heeft geen zin. Ze is er toch nooit...

‘Hoe gaat het met het paard Fulco?’ vraagt meester.

Ik schrik op uit mijn gedachten.

‘Daar ga ik nu heen,’ zeg ik met een blik op de klok.

‘Is het paard gewend op de manege?’

Weer flitst er van alles door me heen. Fulco heeft

een bijzondere herkomst... Het paard komt oorspronkelijk uit Oekraïne. Net als veel mensen is Fulco gevluht voor de oorlog en in Polen terechtgekomen. In Polen is het paard waarschijnlijk door een handelaar vervoerd naar Nederland en verkocht aan meneer Haleman. Toevallig heb ik het paard in zijn schuur ontdekt. Daar vertel ik nog wel een keer meer over. Frieda en ik hebben een plekje voor Fulco gevonden bij manege Paardenliefde, waar Frieda helpt. Fulco is voor mij het gaafste en mooiste paard van de wereld. Ik kan goed op hem rijden, en dat geldt ook voor Frieda en Vic.

Op de manege wordt Fulco goed verzorgd. Op manege Paardenliefde verzorgen ze de paarden met een natuurlijke aanpak. De meeste paarden hebben een uitloopstal, Fulco ook. Het paard is wel gewend op de manege, maar het is niet geschikt voor de lessen: het is veel te temperamentvol. Fulco raakt gestrest van te veel prikkels, zoals een stevige beenhulp of een onverwachte beweging. Dan steigert Fulco en dat is gevaarlijk. Alleen ervaren ruiters kunnen hem berijden. Op de manege zijn de meeste ruiters beginnelingen.

Meester Klaas kijkt me afwachtend aan.

‘Ik hoop dat Fulco op de manege mag blijven,’ antwoord ik. ‘De afspraak met Christel van de manege is dat Fulco in de lessen meeloopt, maar het paard is heel eenkennig en raakt snel uit zijn doen. Fulco kan niet ingezet worden voor de lessen.’

Meester knikt weer.

Begrijpt meester ook dat een manege alleen manegepaarden kan gebruiken? En pensionpaarden, als de eigenaar voor stalling en voer betaald? Mijn ouders kunnen dat echt niet betalen.

Ik schuif mijn stoel naar achteren. ‘Ik heb afgesproken op de manege te komen helpen.’

‘Ga maar gauw.’

Meester Klaas en ik staan tegelijk op.

‘Ik ben wel benieuwd naar Fulco,’ zegt hij bij de deur. ‘Vroeger heb ik ook paardgereden. Vind je het leuk als we een keertje op de manege komen kijken?’

‘Nice,’ antwoord ik en denk: hoezo ‘we’? Meester is voor zover ik weet single.

Finn is zijn paard Fulco aan het trainen voor een lange afstandsrit langs de Zeeuwse kust, samen met zijn zus Frieda en vriendin Vic. Op een middag maakt hij de rit alleen. Hij heeft een bijzondere band met Fulco en durft het wel aan. Maar er is storm op komst en het weer slaat om. Vic maakt zich zorgen en zadelt zonder overleg een paard van de manege om Finn en Fulco te zoeken. Kan ze hen nog op tijd bereiken?

Galop door de storm is het spannende derde deel in de serie 'Manege Paardenliefde'.

#paardentaal
#vriendschap
#vertrouwen
#eerlijke paardenverzorging

MÉT TIPS
EN TRICS
OVER DE
OMGANG MET
PAARDEN

Evelien van Dort schreef al meer dan 85 boeken, daarnaast is ze kinderfysiotherapeut. 'Paarden zijn mijn vrienden. Wanneer een paard zijn liefde geeft, is het voor altijd. En van paarden kun je zo veel leren!'

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

NUR 283

